

Deze pagina is overgezet naar een nieuw softwaresysteem en kan in de laatste versie tijdelijk worden bekeken en verder worden bewerkt op:

https://christipedia.mirraheze.org/wi..._woord_van_God

De **Bijbel** is het geschreven **Woord van God**. De werkzaamheid van God kan men opmaken uit verschillende feiten.

Ontstaanswijze

De manier waarop de Bijbel tot stand gekomen is, bewijst dat de Bijbel het woord van God is.

De Bijbel is niet door God geschreven en toen vanuit de hemel naar beneden geworpen. Hij is evenmin door één enkeling geschreven. De totstandkoming van de Bijbel nam bijna 1600 jaar in beslag, en hij werd door meer dan 40 mensen geschreven.

De vele schrijvers van de Bijbel hadden verschillende achtergronden. David en Salomo waren koningen, Daniël was gouverneur, Ezra was priester, Mozes was een generaal, en een architect en heerser die schaapherder werd, Paulus was een wetgeleerde, Matteüs was belastingambtenaar, en Petrus en Johannes waren vissers. De beroepen, de kennis, de karakters, cultuur en gewoonten van de verschillende schrijvers waren totaal verschillend. Ze schreven in de woestijn, in de tempel te Jeruzalem, in de gevangenis te Rome, in een school in Bethlehem, bij de rivier van Babylon, op het eiland Patmos in Griekenland, in het paleis van Perzië, en in vele andere plaatsen.

De Bijbel heeft één centrale gedachte, het heeft een begin, een ontwikkeling en een besluit. Hoe bestaat het dat meer dan 40 mensen, op verschillende plaatsen, met verschillende persoonlijke en culturele achtergronden, in 1600 jaar één boek kunnen schrijven zonder dat het onsamenhangend en onduidelijk is? Daarbij is het ook nog een overtuigend boek. Bestaat er nog een ander boek naast de Bijbel dat zo geschreven is? Er is een woordenboek (Webster) waar 36 jaar over gedaan is om het klaar te krijgen. Dat is al heel lang.

Stel u eens voor dat u aan 40 artsen uit verschillende landen vraagt om in 1600 jaar een boek over medicijnen te schrijven. De latere schrijvers zouden vast en zeker dingen schrappen die door hun voorgangers zijn geschreven. Hetzelfde geldt voor bijvoorbeeld een boek over computers.

Het moet de Geest van God zijn geweest die deze 40 schrijvers ertoe gedreven heeft om bij te dragen aan het ene werk. Het moet wel het Woord van God zijn.

Het getal "zeven"

Het getal zeven wordt in de Bijbel vaak gebruikt om de volkomenheid van Gods handelen aan te duiden; er zijn zeven Geesten voor de Troon, zeven gemeenten in Openbaring die de hele bedeling van de Gemeente voorstellen. Een beroemde wiskundige uit Rusland, Ivan Panin, wist dat iedere Hebreeuwse letter een bepaalde getalswaarde heeft. Hij telde de getallen van elk woord in het Oude Testament bij elkaar op en ontdekte dat de som van de woordgetallen, dus de som van de getallen van elk woord, deelbaar was door zeven, een priemgetal. Het is onwaarschijnlijk dat dit op toeval berust. Alleen God kan er voor gezorgd hebben dat de Bijbel op zulk een wijze geschreven is.

De ronde, roterende aarde

Iets meer dan 500 jaar geleden dacht men dat de aarde plat was. Er waren er die dachten dat wanneer de schepen zo ongeveer aan de rand van de straat van Gibraltar zouden komen ze dan naar beneden zouden vallen. Sommigen dachten zelfs dat de aarde door vier grote kikkers werd gedragen; anderen dachten dat hij werd gedragen door een reus genaamd Atlas. U zult misschien lachen om zulke theorieën maar deze theorieën waren voor de mensen van toen zeer reëel. Ze namen ze zo serieus dat als iemand zei dat de aarde rond was hij voor ketter werd uitgemaakt en in brand werd gestoken. Wij weten allemaal dat de aarde rond is maar zij geloofden dat vreemd genoeg niet.

Bijna 500 jaar geleden ontdekten oceanologen het bewijs voor het feit dat de aarde rond is. De Bijbel echter openbaarde meer dan 2500 jaar geleden al dat de aarde rond is. Als de mensen de Bijbel wat aandachtiger gelezen hadden, zouden ze deze waarheid misschien al veel eerder hebben ontdekt. In Job 26:7b staat: "Hij (God) hangt de aarde op aan het niet". Jesaja 40:22 zegt: "Hij troont boven het rond der aarde". Het Hebreeuws voor cirkel is chuwg, en dat betekent zoiets als omtrek, ruimte, een bepaalde sfeer. Job 38:14 zegt: "Zij (de aarde) verandert zich als leem, waarin een zegel wordt gedrukt, de dingen staan daar als in een kleed". Het woord verandert is in het Hebreeuws haw-fak, en dat betekent zoiets als ronddraaien; het leem waarover hier gesproken wordt refereert aan een bedrukte klei-roller uit Mesopotamië. Deze roller heeft een as in het midden waardoor hij rond kan draaien. Dat is precies wat mensen duizenden jaren later zouden ontdekken - dat de aarde om zijn eigen as draait.

De ontelbare hoeveelheid sterren

Jeremia 33:22 zegt: *"Zoals het heer des hemels (de sterren) niet geteld en het zand der zee niet gemeten kan worden ..."* Vóór de telescoop was uitgevonden zei Kepler, een beroemde Duitse astronoom, dat er in totaal 1005 sterren waren. Met de uitvinding van de telescoop stijgt dit aantal nog altijd. Het meest recente aantal dat wetenschappers hebben berekend is: 20.000.000.000.000.000.000 sterren (stand 2008). Dat getal zal hoger worden zodra er weer een betere telescoop is uitgevonden. Onthoud dat de Bijbel zegt dat de sterren niet geteld kunnen worden.

De geschiedenis van het Joodse volk

De voorzegging van hun talrijkheid

Jakob, de kleinzoon van Abraham, ging met zijn zeventig nakomelingen naar Egypte om voedsel te kunnen krijgen, want er was een grote hongersnood in de hele toenmalige wereld. Zij bleven daar en werden tot een groot volk. Na hun slavernij trokken zij 38 jaar door de woestijn en kwamen onder leiding van Jozua en Kaleb aan in Kanaän.

De voorzegging van hun lijden en verstrooiing

In Jeremia 24:9-10 zegt God: *"Ik zal (hen) de Joden overgeven ter mishandeling, ten verderve, aan alle koninkrijken der aarde, tot een smaad en een spreekwoord, tot spot en vloek op alle plaatsen waarheen Ik hen zal verstrooien. Ik zal onder hen het zwaard, de honger en de pest zenden, totdat zij geheel verdaan zijn van de bodem, die Ik hun en hun vaders gegeven had"*.

Het Babylonische leger doodde velen van hen, en het vernietigde de tempel en de stad Jeruzalem, het nam de overlevenden als krijgsgevangene mee naar Babylonië. Zo werden ze ballingen. De afgelopen 2000 jaar hebben zij over de wereld rondgezworven, ze hebben geleden, zijn verworpen en uitgemoord.

Voordat Jezus werd gekruisigd profeteerde Hij dat er geen steen van de toenmalige tempel in Jeruzalem op de andere zou blijven liggen. Hij verzegde dat de tempel vernietigd zou worden en dat het volk weer verstrooid zou worden. Deze profetie werd vervuld in het jaar 70 (na Chr.), toen het Romeinse leger onder leiding van Titus de stad Jeruzalem verwoestte. Toen Jezus werd gekruisigd zeiden de Joden: "Zijn bloed kome over ons en onze kinderen" (Matt. 27:25). Van die dag af hebben zij geleden onder mishandeling, vervolging, het zwaard, de pest, en honger; van generatie op generatie.

Het Romeinse leger doodde in het jaar 70 ongeveer 2 miljoen mensen. De helft van de overlevenden stierf van de honger. De overgeblevenen werden als slaven verkocht. Vijftig jaar later werden er nog eens vijftigduizend gedood omdat zij in opstand kwamen tegen het Romeinse Rijk. Vele eeuwen werden zij over de hele aarde verstrooid om te lijden.

Nog voor de tweede wereldoorlog werden tienduizenden Joden vermoord in Rusland. Ze werden bijeen gedreven in een open veld en om het leven gebracht door machinegeweren en granaten. Tijdens de tweede wereldoorlog werden er 6 miljoen Joden vermoord door het Duitse leger. Allerlei wrede middelen werden gebruikt om het volk der Joden te doden. Ze werden als lammeren naar de slachtbank geleid.

De oorzaak van hun lijden en verstrooiing na de verwerping van Christus is gelegen in die verwerping van hun Messias. Hij werd verworpen door Zijn eigen volk, en daarna is de Christelijke gemeente ontstaan om de taak van Israël over te nemen. De afgelopen 2000 jaar heeft het volk Israël geen taak meer gehad. Dat begint weer wanneer het tijdperk van de Gemeente van Christus is afgesloten.

De bewaring van het Joodse volk

Gedurende 2500 jaar hebben de Joden geen eigen land gehad. Ze waren verstrooid op aarde. Toch bleven ze een volk. Meestal verliest een volk zijn identiteit wanneer het zo'n 500 jaar geen eigen land meer heeft gehad. Zo niet de Joden: 2500 jaar geen land hebben en toch een volk blijven! In Numeri 23:9 staat: "*Zie, een volk dat alleen woont en onder de natiën zich niet rekent*". Ze waren anders dan de anderen. Ze wilden niet opgaan in andere volken, omdat in hun ogen de cultuur, het voedsel, en de gebruiken van andere volken niet goed waren. Daarom bleven ze op zichzelf. God bewaarde hen gedurende 2500 jaar en zonderde hen af van de volken in de landen waar ze verbleven zodat ze één volk bleven.

Het herstel van Israël

Na 2500 jaar konden ze hun land weer herstellen. Volgens de Bijbel zal voordat het einde komt het volk Israël hersteld zijn en in hun eigen land wonen (Rom. 11:26). Het staatkundig herstel van Israël vond plaats in 1948 met de oprichting van de staat Israël. Menselijkerwijs was dat onmogelijk; wie tijdens de tweede wereldoorlog zou hebben gezegd dat Israël een eigen staat zou hebben zou voor gek zijn verklaard. In 1967 kwam de oude hoofdstad Jeruzalem weer onder Joods bestuur.

Zo zien we dat alle profetieën werden vervuld, en ook de nog niet vervulde profetieën zullen worden vervuld.